Р Е Ш Е Н И Е
№ 2408

гр. София, 10.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 14.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С. Димитров, като разгледа дело номер **602** по описа за **2014** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. Х. С., ЕГН: [ЕГН], срещу решение от 19.11.2013 г. на СРС, НО, 99 – ти състав, по нахд № 10750/2013 г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 30157/20.06.2012 г. на началник АНД, отдел „Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 ЗДвП, е наложено административно наказание – „глоба", в размер на 300 лева, за нарушение на чл. 139, ал. 5 ЗДвП.

Като касационни основания са посочени нарушение на материалния и процесуалния закон, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Поради това се иска отмяна на решението на СРС и на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция", не депозира становище и в съдебно заседание не изпраща представител.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от лице, легитимирано за това.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С решение на СРС, НО, 99 – ти състав, по нахд № 10750/2013 г. е потвърдено

наказателно постановление № 30157/20.06.2012 г. на началник АНД, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Б. Х. С., на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 ЗДвП, е наложено административно наказание – „глоба”, в размер на 300 лева, за нарушение на чл. 139, ал. 5 ЗДвП.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба, срещу наказателно постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла и абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

На основание чл. 179, ал. 3, т. 4 ЗДвП на касатора е наложено административно наказание – „глоба”, в размер на 300 лева в резултат на извършено нарушение. Противно на посоченото в жалбата, СРС е изпълнил задължението си служебно да събере доказателства относно извършеното нарушение, разпитал е актосъставителя и е обсъдил показанията му в съвкупност с останалия доказателствен материал.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение – на предното стъкло на автомобила, управляван от касатора, не е имало залепен валиден винетен стикер и той не е представил доказателства за платена винетна такса.

Водачът не е представил пред съда втората част от талона, която служи за доказателство за платена винетна такса, по смисъла на чл.10а, ал. 5, т. 1, предл. 3 от Закона за пътищата. Нарушена е разпоредбата на чл. 139, ал. 5 ЗДвП, изискващ заплащане на винетна такса за преминаване по републиканските пътища.

АУАН е законосъобразен и обоснован и представлява година база за издаване на наказателно постановление. Позовавайки се на показанията на разпитания по делото свидетел, СРС издава обжалваното решение. Нарушения на съдопроизводствените правила и на материалния закон не се установяват.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал, 2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София – град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.11.2013 г. на СРС, НО, 99 – ти състав, по нахд № 10750/2013 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.